



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni  
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

**Christopherson, John**

**[Köln], 1569**

Quibus malis Iulianus Cæsariensis affecerit, & de Maris Chalcedonensis  
episcopi linguæ in loquendo libertate. Cap. IIII.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-12718**

memorias episcoporum qui in ipsis ecclesiam rexerint, distinctos deniq; agrorū vndiq; iacentiū fines, quibus etiā altaria ad vtrunq; episcopatū spectātia distinguūtur. Itaq; quidā episcopus Gazæ, qui hac nostra vixit ætate, episcopo mortuo, qui antè ecclesiā Maiumatenzem administrauerat, laborauit, vt vterq; clerus sibi subijceretur: nō enim fas est, inquit, vt vni vrbi duo præficerētur episcopi. At cū Maiumatenses huic rei refragarentur, cōciliū gentis illius in vnū locū coactū, causam cognouit: alterū creauit episcopū. Nam iniquū oīno existimauit, vt qui ob pietatē priuilegia ciuitatis recepissent, ij tamen iudicio Gētilis imperatoris statū sacerdotij mutatū haberent, ordine ecclesiastico & honoribus sibi olim tributis penitus spoliarent. Cæterum ista post, hoc modo accidisse accepimus.

*Quibus malus Iulianus Casarienses affecerit, & de Maris Chalcedonensis episcopi lingua in loquendo libertate. CAP. IIII.*

**S**Vbidē tēpus imperator iste Cæsareā ad montē Argiū sitā, vrbe amplā, locupletē, & regionis Cappadocię primariā, ex numero ciuitatū deleuit, & Cæsaris priuauit nomine: quod quidē nomē regnante Claudio, cū Maza iā antè appellata fuisset, obtinuerat. Nā cōtra ciues eius ciuitatis dudū grauissimū odiū conceperat, tum quōd oēs fidem Christianā profiterentur, tū q̄ olim, sana souis, vrbis patroni, & patrij Apollinis diruissent. Quinetiā vniuersæ ciuitati grauer succensuit, iratusq; est, q̄ tēplū Fortunæ, quod solū, eo regnāte, supererat, à Christianis euersum esset: atq; Gentiles, qui in ea vrbe pauci numero erant, valde inculcauit, quod nō illud facinus vlti fuissent, & si fortē calamitatis aliquid ideo subeundū esset, q̄ nō libētibus animis pro Fortuna subijissent. Oēs præterea opes, oēmq; pecuniā ecclesiarū tum in cæsarea tum in confinijis eius positā diligenter vestigari, inq; mediū afferri: atque statim trecentas libras auri ærario publico solui, & clericos oēs in numerū militū, qui præfecto illius regionis patebāt, ascribi iussit: quæ res & plurimū sumptus requirit, & in exercitibus Romanis maximo probro ducitur. Itemq; multitudinē Christianorū vna cū vxoribus & liberis censerī, & non

SOZOMENI HISTOR.

& non aliter atq; in pagis fieri solet, tributa p̄sitate m̄da  
 uit. Atq; cū iureiurando minatus est, neq; ab ira se, neque  
 ab affligenda ciuitate temperaturum, neque permitturum  
 Galilæis (sic enim Christianos per contumeliam appellare  
 solet) capita sua ceruicibus retinere, nisi delubra idolorū  
 quā primū de integro extruerēt. Cuius minæ fortasse  
 re ipsa expletæ fuissent, nisi celerius ipse ē vita migrasset.  
 Siquidem initio non propterea misertus est Christiano-  
 rum, quòd clementior fuit ijs, qui iam antè ecclesiam per-  
 secuti fuissent, sed quòd ex præteritis rebus comperit sup-  
 plicia Christianis irrogata, nihil ad confirmandam Gen-  
 tilium religionem attulisse adiumenti, sed eo pacto fidem  
 Christianam maximè auctam esse, & fortitudinem eorum,  
 qui pro illa mortē sua sponte oppetiuerāt, multò plus sp̄ie  
 doris & gloriæ consecutā. Vnde non quòd illis parcebat,  
 sed quòd gloriam hanc eis inuidebat, haud necesse c̄suit  
 ad eos de sententia deducendos, vel igni, vel ferro, vel ver-  
 beratione corporum vti, vel in mare demergere, vel viuos  
 in terram defodere, quæ antea studiose ab alijs tyrannis fa-  
 cta fuissent, sed ratione & hortationibus populos persua-  
 dendos esse putauit, vt ad religionem Gentilium se reci-  
 perent: & ita se, quod instituerat, facile perfecturum, si nō  
 vi illos cogere conaretur, sed præter omnium opinionem  
 clemens erga eos & humanus videretur. Nam ferunt Ma-  
 rin Chalcedonis episcopum ei Constantinopoli fortunæ  
 sacrificanti accessisse, palam vt impium contumelijs affe-  
 cisse, ἄθεος id est, auersum à deo, & desertorē fidei appel-  
 lasse: Iulianum autem ei solam cæcitatem (venerat enim  
 vtpote senex, & suffusione oculorum laborans, alterius ma-  
 nu ductus) probri loco obiecisse. Sed vbi irridere etiam,  
 & in Christum, vt solet, blasphemiam loqui cœpit, dice-  
 reque, non te Galilæus, deus tuus, sanabit, Marin respon-  
 disse: at ego gratiam deo meo habeo, quòd cæcus sum, ne  
 te, qui à pietate excideris, oculis aspiciam. Imperatorē i-  
 gitur nullo dato responso eum præterijisse. Putasse enim  
 eo pacto religionem Gentilium multò magis roboratu-  
 rum, si se populo Christiano præter omnium expectatio-  
 nem patientem & mansuetum ostenderet.

Quòd in